

λόνησον, τὸ κατὰ τὰς πηγὰς τοῦ ποταμοῦ Ἀγίου Λαυρεντίου κείμενον.

Τὸ μῆκος τῶν στοῶν τοῦ ἀνθρακωρυχείου του ἀδιακόπως αὐξάνει· ἤδη ἐφθάσαν εἰς ἀπόστασιν 6 μιλίων ἀπὸ τῆς ξηρᾶς ἐντὸς τοῦ εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ! Σχεδὸν ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς κωμοπόλεως Ναναίμο, συμποσοῦμενος εἰς 1000 περίπου ψυχῶν, ἐνασχολεῖται εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον τοῦτο, κερδίζοντες ἀπὸ 3—6 τάλληρα τὴν ἡμέραν, ἥτοι 15—30 φράγκα. Ἀλλὰ τὰ πρὸς τὸ ζῆν εἶναι τόσοι δαπανηρὰ ἐκεῖ, ὥστε οἱ μεταλλωρύχοι μόλις ἀποζοῦν ἐκ τοῦ μεγάλου τοῦτου μισθοῦ των. Εἰς ἐκ τῶν κινδύνων, οἵτινες συνοδεύουσι τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γαιάνθρακος εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον τοῦτο εἶναι ἡ ἀφθονία τῶν ὑπαρχόντων ἀερίων, ἐκ τῆς ἀναφλέξεως τῶν ὁποίων καταστρέφονται πολλὰ ζωαί, ὡς συνέβη πρὸ τριῶν ἐτῶν, ὅταν 100 περίπου ἄνθρωποι ἀπώλλοντο.

Κατὰ τοὺς γενομένους ὑπολογισμοὺς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα ταῦτα εἶναι ἐπικερδέστερα καὶ αὐτῶν τῶν χρυσωρυχείων τῆς Ἀλάσκας, (ὅπου ὑπάρχουν πολυπληθῆ τοιαῦτα) διὰ τὸν λόγον, ὅτι οἱ ἐργάται δύνανται νὰ ἐργάζωνται καθ' ὅλον τὸ ἔτος, ἐνῶ εἰς τὰ χρυσωρυχεῖα τῆς Ἀλάσκας οἱ ἐργάται ἕνεκα τοῦ ψύχους δὲν δύνανται νὰ ἐργασθῶσι περισσότερον τῶν 4 μηνῶν τοῦ ἔτους, ὥστε οἱ μεταλλωρύχοι κάθονται ἀργοὶ ἐπὶ 8 ὅλους μῆνας, εἰς χώραν, ἡ ὁποία δὲν παράγει τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἀλλὰ πρέπει νὰ φερθῶσιν ἐκεῖ ἀπὸ τὰς Ἡν. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. Καὶ ὅμως τινὰ τῶν χρυσωρυχείων τούτων πωλοῦνται ἀντὶ 40,000,000 φρ.

Αἱ ψυχρόταται ἡμέραι εἰς τὴν ἱστορίαν.

1.) Αἱ κατὰ τὴν εἰσβολὴν Ναπολέοντος τοῦ πρώτου εἰς τὴν Ρωσίαν πρὸ 70 περίπου ἐτῶν, αἵτινες ἐπῆνεγκον τὸν θάνατον 400,000.

2.) Αἱ κατὰ τὸ 763 καὶ 764 ἐπισυμβᾶσαι ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅτε αἱ δύο θάλασσαι, ἡ Μαύρη καὶ ἡ τοῦ Μαρμαρᾶ ἐπάγωσαν καὶ ἕμενον παγωμέναι ἐπὶ 40 ἡμέρας.

3.) Τὸ 1093 ὁ Τάμεσις τοῦ Λονδίνου ἐπάγωσε καὶ ἕμεινεν εἰς τὴν κατάστασιν ταύτην 14 ἑβδομάδας. Τὸ δὲ 1407 τὸ ψύχος ἦτο τόσοι ὑπερβολικὸν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὥστε ὅλα τὰ μικρὰ πτηνὰ ἀπέθανον, τὸ δὲ 1433 τὰ μεγάλα πτηνὰ τοῦ ἀέρος ἠναγκάσθησαν ἕνεκα τοῦ ψύχους νὰ ἀποδημήσουν εἰς Γερμανίαν.

4.) Τὸ 1468 ὁ χειμὼν ἦτο τόσοι δριμύς ἐν Φλάνδρῃ, ὥστε τὸ εἰς τοὺς στρατιώτας διδόμενον κρασί ἐκόπτετο διὰ πελέκων!

5.) Τὸ 1658 ὁ πάγος ἐν Ἀγγλίᾳ διέσχισε χιλιάδας δένδρων, ὁ ποταμὸς Τάμεσις ἐπάγωσε, τὰ πτηνὰ ἀπέθανον καὶ οἱ ἄνθρωποι ὑπέφερον τρομερὰ.

6.) Τὸ 1691 οἱ λύκοι ἠναγκάσθησαν ἀπὸ τοῦ ψύχους νὰ καταφύγουν εἰς τὴν πόλιν τῆς Βιέννης καὶ νὰ προσβάλουν ἀνθρώπους καὶ κτήνη εἰς αὐτὰς τὰς ὁδοὺς.

7.) Τὸ 1810 ὁ ὑδράργυρος ἐπάγωσεν ἐν Μόσχᾳ ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους.

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΣΩΤΗΡΙΑ.

« Πῶς θέλομεν ἐκφύγει, ἐὰν ἀμελήσωμεν τόσοι μεγάλης σωτηρίας ; » (Ἑβραϊ. δ'. 3.)

Ὁ Θεὸς προεμήθευσε καὶ προσφέρει εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς των, ἥτις τῷ ὄντι εἶναι μεγάλη—μεγίστη.

Ἡ μεγάλη αὕτη σωτηρία προσφέρεται εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται.

Ἡ σωτηρία αὕτη, τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς τόσοι εὐσπλάγχχνως προσφέρει διὰ τοῦ Εὐαγγελίου, παραμελεῖται ὑπὸ πολλῶν, περιφρονεῖται δὲ ὑπὸ οὐκ ὀλίγων.

Ὅλοι οἱ ἀμελοῦντες ἢ περιφρονοῦντες τὴν μεγάλην ταύτην σωτηρίαν εἶναι εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀπωλείας, ἀποφυγὴ δ' ἐν τῇ παραμελήσει τοῦ Εὐαγγελίου εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος. Ἀκουσον λοιπόν, ἀναγνώστα, καὶ πρόσδεξον καὶ ἀποδέχθητι τὴν προσφορὰν τῆς εἰρήνης καὶ χαρᾶς τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς σοὶ δίδει. Ἀπόβαλε τὴν ἀδιαφορίαν σου, καὶ δέχθητι τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ θέλεις ἐκφύγει τὴν ὁργὴν, ἥτις μέλλει νὰ καταφάγῃ πάντας τοὺς ὑπεναντίους.

ΚΑΒΥΛΙΑ ΚΑΙ ΚΑΒΥΛΑΙ

Ἡ Καβυλία εἶναι ἡ χώρα ἡ κατοικημένη ὑπὸ φυλῶν τινῶν ὀνομαζομένων Καβύλων, κεῖται δὲ εἰς τὰ βόρεια μέρη τῆς Ἀφρικῆς καὶ εἶναι ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Γαλλίας.

Ἡ χώρα αὕτη τῶν Καβύλων διαίρεται εἰς δύο, εἰς μεγάλην Καβυλίαν καὶ μικράν—ὁ πληθυσμὸς τῶν δύο συμποδοῦται εἰς 2,200,000 ψυχῶν, εἶναι δὲ κλάδος τῆς μεγάλης φυλῆς τῶν Βέρβερ, ἥτοι τῶν ἀρχαίων Νουμιδῶν. Οἱ Καβύλοι διαφέρουσι τῶν Ἀράβων κατὰ τε τὴν γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθιμα. Φυσικῶς δὲν ὑπάρχει μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ αὐτῶν. Ἀμφότεροι, Ἀράβες καὶ Καβύλοι, γεννῶνται λευκοί, καθ' ὅσον δ' αὐξάνουν εἰς τὴν ἡλικίαν, τὸ χρῶμά των διὰ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ ἡλίου ταχέως μεταβάλλεται εἰς σκοτεινόν, μεταξὺ ὅμως ἀμφοτέρων τῶν φυλῶν τούτων ὑπάρχουν ἄνδρες καὶ γυναῖκες μὲ λευκὸν ροδόχρουν δέρμα καὶ χροιάν.

Οἱ Καβύλοι κατοικοῦσιν εἰς χωρία καὶ ἐκάστη οἰκογένεια ἔχει τὴν καλύβην καὶ τὰ χωράφιά της, ἐνῶ οἱ Ἀράβες κατοικοῦν εἰς σκηνάς, ἡ δὲ χώρα εἶναι κοινὸν κτῆμα τῆς φυλῆς.